

124. Lambohov, Slaka sn, Hanekinds hd.

Pl. XL. Fig. 5 (B. 842).

Litteratur: B. 842; L. 1142; W. 84; J. Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 272.

Runstenens plats säges av Peringskiöld vara »Boosgårdh på Backen», och B. 842 visar den stående på en kulle och en stensättning vid kullens fot. Stenen är nu borta. Enligt måtten i B. 842 var dess höjd 2,20 m, bredden vid foten 83 cm, i toppen 27 cm, slingans bredd 11 cm.

Inskriften är enligt B. 842:

I slingan: **utara · sati · stin · pina · iftir : kitil : fapur ·** På mittytan: **sin**

I **utara** saknas staven på **t**, i **sati** är övre staven på **s** fortsatt till nedre slinglinien.

Troligen är **utar** namnet isl. *Óttarr*, så att **R** står för *rr*, och **a** adv. *á* 'på', avseende, att stenen sattes på högen. Något namn motsvarande **utara** finnes icke. Tänkbart är dock även, att **utara** är en arkaiserande ristning, jfr Rök III, s. 287, Ög. 122 och i avseende på **R** Ög. 130.

Översättning: Ottar satte på (högen) denna sten efter Kättil, sin fader.

125—126. Hovby, V. Eneby sn, Kinds hd.

Pl. XLI. Fig. 1.

Litteratur: W. 212; L. F. Rääf, *Iduna* VIII: 160; Top. arkivet, teckning.

Wide uppger, att en runsten skall finnas vid »Hofby bykudde, nu öfverbyggd af tegel-ladan. Korstecknad; i öfrigt obekant» och anför som källa: »(L. F. Rääf, *Iduna* VIII: 160)». *Iduna* VIII utkom 1820. Rääf yttrar sig där sålunda: »De från och med Helsingeland till och med Östgötha slättland så ofta förekommande Runstenar upphöra wid början af Kinds härad mot norr, och återträffas ej på en sträcka af 9 till 10 mil, förrän omkring Eksjö. Det enda mig bekanta undantag häruti göres af en 5 alnar hög, reslig och enkelt på en marginalslinga ritad sten wid Oppeby i Sunds socken. Denna brist är så mycket mera anmärkningsvärd, som uppreste, äfwen korsristade, stenar inom nyssnämde trakt icke äro sällsynte; af hvilket sednare slag en finnes i Westra Eneby Socken wid Hofby och twänne i den närbelägna Södra Wi Församling af Calmare Län.»

Enligt Rääf har alltså stenen blott varit korstecknad, troligen en sten av samma art som Ög. 48.

Sannolikt är det den därmed sammanhängande runstenen, som omnämnes av A. Ridderstad, *Hist. geogr. och statistiskt lexikon öfver Östergötland*, Norrköping 1875—77, där s. 221 b: Hofby yttras: »I parken finnes en sten med bokstäfverna G. E och C. M. W.